

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De sacramento confirmationis, quod non nisi à summis Sacerdotibus tradi
potest. Quæ sit virtus huius Sacramenti. A

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Nunc de sacramento confirmationis addendum est: de cuius virtute quæri solet. Forma enim aperta est, scilicet verba quæ dicit Episcopus, cum baptizatos in frontibus sacro signat chrismate. Hoc sacramentum ab aliis perfici non potest, nisi à summis sacerdotibus: nec tempore Apostolorum ab aliis quam ab ipsis Apostolis legitur peractum, nec ab aliis, quam ab illis qui locum eorum tenent, perfici potest aut debet. Nam si aliter præsumptum fuerit, irritum habetur & vacuum, nec inter Ecclesiastica reputabitur sacramenta. Licet autem presbyteris baptizatos tangere in pectore, sed non chrismate signare in fronte. Virtus autem huius sacramenti est, donatio Spir. S. ad robur: qui in baptismo datus est ad remissionem. Vnde Rabanus, A summo sacerdote per impositionem manus paracletus traditur baptizato: ut roboretur per Spir. S. ad prædicandum aliis illud, quod ipse in baptismo consecutus est. Item, Omnes fideles per manus impositionem Episcoporum, post baptismum accipere debent Spir. S. ut pleni Christiani inueniantur.

Melchisedech.

Scitote utrumque esse magnum sacramentum, sed vnum maiori veneratione tenendum, sicut à maioribus datur. Ecce maius dicit sacramentum confirmationis: sed fortè non ob maiorem virtutem & utilitatem quam conferat, sed quia à dignioribus datur, & in digniore parte corporis fit, scilicet in fronte: vel fortè quia maius augmentum virtutum præstat, licet baptismus plus ad remissionem valeat. Quod videtur innuere Rabanus, dicens. In unctione baptismi spir. S. descendere ad habitationem Deo consecrandam, in hac vero, eiusdem septiformem gratiam, cum omni plenitudine sanctitatis & vir-

Enseb. 1. epi. 3. Episc. Turcia & Hispania in fin. Greg. 1. epist. ad Ioan. l. 3.

Raban. in princ. 30. libr. 1. de instit. clauiorum. Urb. Pap. 1: omnib. epi. scribens in fin. Melch. 1. epi. ad Episc.

B Hispania in medio, to. 2. conciliorum.

Raban. in princ. 30. libr. 1. de instit. clauiorum.